

Botellots i parròquia

Dm, 23/11/2021 per Catalunya Religió
[Compromís educatiu i social](#)

Sembla que la combinació de confinament, tancament de les sales de festa, limitacions relacionals i en el lleure, ha afavorit grans botellots a les nits d'estiu i tardor. Gosaríem afegir també a les causes un pobre sentit de la vida i la carència de propostes de lleure en positiu. Fet aquest senzill diagnòstic, no ens podem conformar amb una crítica fàcil a la joventut. És més, ja en els clàssics grecs podem trobar textos ben actuals, definint la joventut com un col·lectiu del qual es poden tenir poques expectatives. Siguem honestos intel·lectualment i amb nosaltres mateixos, recordant vivències personals, i reconeguem l'enorme potencial, la generositat i els ideals de les persones joves.

Som molts els que agraim els itineraris personals que vam viure durant els primers anys de certa maduresa, els referents propers que tant ens van orientar, les oportunitats en forma de mestratges, relacionals, de compromís social que se'ns van oferir de viure. Els hi oferim actualitzades als joves d'avui? Els acollim com ens van acollir en els marcs parroquials, de congregacions o escolars?

Molts cristians ens sentim orgullosos de l'obertura als més vulnerables de l'hospital de campanya de la Parròquia de Santa Anna. Les persones sense llar acollides en la mateixa nau del temple on se celebra l'eucaristia: quina generositat vers el feble! I no és el mateix oferir les sales parroquials al centre d'esplai, agrupament escolta o grup de joves? La generositat amb els espais no ens ofereix l'oportunitat única d'acompanyar-los? De ser els referents per a alguns nois i noies? D'escoltar-los en una societat on pocs els escolten? També és atendre l'emergència social acollir amb mentalitat oberta els joves a les nostres comunitats, sense masses exigències.

Estem convençuts que els hospitals de campanya poden anar molt més enllà d'una parròquia visible que acull persones que viuen al carrer. No som tan ingenus com per pensar que, com a causa efecte, si hi ha més joves a les parròquies

desapareixeran els botellots en les festes majors però hi ha una feina afer que aquest tipus de “festes” ens fan notar.

El sociòleg Javier Elzo assegurava que els botellots allunyaven als joves de locals més perniciosos. Segons el catedràtic de la Universitat de Deusto, en aquest context de tanta incertesa els joves han perdut els seus referents per discernir el que és bo o dolent, i per tant creen el seu propi sistema de valors basant-se en allò que és útil o “guai”. Si en el local de la parròquia els joves poden trobar aquest espai on sentir-se còmodes per socialitzar, reunir-se, divertir-se, socialitzar-se, fer un treball social generós seria una forma d’influir en el seu sistema de valors i a més d’allunyar-los de locals nocturns i dels botellots de carrer.

Si estem disponibles, donarem oportunitats d’aprofundir en el sentit de la vida a molts joves i farem possible que coincideixin amb qui els pot ser un referent personal. Obrir les nostres comunitats parroquials continuarà sent, si se sap aprofitar, l’oportunitat d’apropar centenars de famílies a la proposta de l’evangeli, mentre que “foragitant-los” des d’essencialismes desitjables, però necessàriament minoritaris, pot suposar una omissió de tristes conseqüències. Suggerim fer passos en positiu front la trista imatge de grups consumint alcohol com a principal distracció.

Josep Oriol Pujol i Humet
Director General de la Fundació Pere Tarrés